

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1606

гр. София, 02.04.2014 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 44
състав, в закрито заседание на 02.04.2014 г. в следния състав:
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Юлия Тодорова**

като разгледа дело номер **2320** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по молба на ТД на НАП от 14.03.2014г. по чл.248, ал.1 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК

Ответникът чрез своя процесуален представител иска изменение на постановеното по делото решение в частта по присъдените разноси, съставляващи адвокатско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на същото.

В срока по чл.248, ал.1 във вр. с чл.248, ал.2 от ГПК „Б. ТМ-Р.” ПАД, чрез адв. Ц. е подала отговор на предявеното до съда искане от страна на ТД на НАП [населено място]. Становището е с дата 31.03.2014г. като по същество се твърди, че делото е с правна и фактическа сложност и не се налага изменение на решението в частта по присъдените на жалбоподателя разноси, претендирани като адвокатско възнаграждение.

Съдът намира, че молбата с пр. осн.чл. 248, ал.1 от ГПК е подадена в преклузивния срок, доколкото постановеното по делото решение е необжалваемо.

Разгледана по същество молбата е неоснователна.

На осн.чл.161,ал.1 от ДОПК във вр. с чл.143 от АПК на страната се следват направените, доказани и поискани по размер съдебно-деловодни разноси, заявени по реда на чл.80 от ГПК, до приключване на устните състезания по делото. Според списъка представен от процесуалния представител на жалбоподателя и доказателствата по делото, че са реално сторени, същите възлизат на 4350лв., от които 50лв. за внесена държавна такса, 800лв. за депозит по приетите съдебно-счетоводни експертизи и 3500лв., уговорено и заплатено адв. възнаграждение за един адвокат по делото.

Ответникът чрез своя процесуален представител възрази в открито съдебно заседание на 21.01.2014г., че уговореното адв. възнаграждение е прекомерно, защото делото не е правна и фактическа сложност.

Съдът счита, че с оглед разясненията дадени в т.3 от Тълкувателно решение №6 от

2012г. на ОС на Гражданска и Търговска колегии на Върховен касационен съд, приложимо и в настоящия случай на осн.чл.78, ал.5 от ГПК във вр. с чл.144 от АПК, следва да се има предвид, че с чл. 36 ЗА не е делегирано право да се определя размерът на възнагражденията в хипотезите на чл. 78, ал. 5 ГПК. Затова и съдът не е ограничен до правилото на § 2 от ДР на Наредба №1 от 9 юли 2004г. относно минималните размери на адв. възнаграждения. Съдът следва да изложи мотиви с оглед правната и фактическа сложност на спора, дължи ли се намаляване на уговореното и заплатено от страната адвокатско възнаграждение в отношенията между страните по делото, а не в отношенията между адвокат и клиент.

В конкретният случай съдът намира, че делото е с фактическа сложност, тъй като се проведеха шест съдебни заседания, страните активно участваха в доказателствения процес за попълване на делото с доказателствен материал. С оглед служебното начало съдът изиска писмени доказателства от ответника и трети лица. Допълнително съдът приема, че делото е и с правна сложност, тъй като се касае за прилагане на норми, очертаващи комплексен фактически състав на субективното материално право на страната да иска отписване на публичните задължения, в случай, че са погасени по давност.

При тази констатация уговореното и заплатено адвокатско възнаграждение за един адвокат по делото в размер на 3500лв. не е прекомерно. Възражението на юрисконсулт Р. и в молбата от 14.03.2014г. в тази насока, е неоснователно.

Волен от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ без уважение искането от 14.03.2014г. по чл.248, ал.1 от ГПК във вр. с чл.144 от АПК на ТД на НАП [населено място] чрез юрисконсулт Р. съдът да измени Решение № 811 от 14.02.2014г. по дело № 2320/2013г. по описа на АССГ, I отд., 44 състав, в частта по присъденото на жалбоподателя „Б. ТМ-Р.“ ПАД адвокатско възнаграждение в размер на 3500лв.

Определението е окончателно на основание чл.268, ал.2 ДОПК и не подлежи на обжалване.

Да се съобщи определението на страните на основание чл.138 АПК вр. пар.2 от ДР на ДОПК.

СЪДИЯ: